

Fixen a cama no río
a cabeceira nel toxo,
vaite d'ahí, velliña,
que xa me estás dando noxo.

Eu ben sei a quen dixeches
que non me podías ver.

Heime de casar este ano
unque sea cun ben probe
que todo o mundo fai risa
da muller que non tén home.

Casarás, viudarás,
a vida de los solteiros
sempre la desearás.

S'o casar fora dun día
ou tan siquiera dun ano
esto de ser para siempre
Dio-la tenga de su mano.

De Parada somos nós
unque somos de Parada
sabemos servir a Dios.

Anque somos de Parada
somos todos peripuestos
somos de junto a la iglesia
donde se entierran los muertos.

Voume de aquí a Parada
que Parada ten a sona
parroquia coma Parada
non a ten Ghalicia toda.

Eu cantar ben che cantaba
a ghracia non era moita,
quedoume no lavadoiro
cando fun lava-la roupa.

Hei de facer un reló
das orellas dun conexo
para conta-los minutos
das horas que non te vexo.

Eu ben sei a quen dixeches
que non me podías ver-e
Dios llo pagh'a quen o dixo
que estimei de o saber-e.

Mira cara a min ó dreito
que che quero perghuntar-e
canto é o que che debo
que te lo quero paghar-e.

Mira cara min ó dreito
que che quero preghuntar
o mal que ch'eu teño feito.

O mal que ch'eu teño feito
a ma-lo que ch'hei facer-e
cabe na casca dun ovo
inda non a quere encher-e.

¡Quén che dixo a ti, loureiro,
que servías pra culleres!
As mentiras son dos homes,
as verdades das mulleres.

Aparta, loureiro verde,
deixa clarea-la luna,
se non vexo os meus amores
non vexo cosa ningunha.

Para Parada hei d'ir
anque me poñan cancelas,
anque se me vaía o tempo
en abrir e zarrar nelas.

Para Parada, Parada,
lévam'o meu corazón,
para fóra de Parada,
para outro lado, non.

Na miña vida tal vin
lo que vin esta mañana
unha ghalíña na torre
repenicando na campana.

Na miña vida tal vin
na feira de Monterroxo,
vintecinco custureiras
da cabalo dun raposo.

María, miña María,
moita pena ch'hei de dar-e
nin m'hei de casar contigho
nin t'hei de deixar casar-e.

María tienes de nome,
d'apellido non lo se,
mañana voy a tu casa
y te lo preghuntaré.

Mariana di que tén
catro 'naghuas que vestir-e,
Mariana mentirosa,
que non tén senon mandil.

Aquela casa tellada,
aquela telleina i-eu,
aquela moza bonita
aquela quéroa i-eu.

A luna se va poniendo,
los pinares hacen sombra,
yo me voy a despedir,
quedate con Dios, paloma.

La luna se va poniendo
los pinares asombrantes
yo me voy a despedir
quedávos con Dios, amantes.

Indo para non sei donde
encontrei non sei con quen
á casa de xa me esquenzo
non me quero acordar ben.

Adiós Gherela debaixo,
adiós Gherela de riba,
lévote ben pasiada
na roupa de cada día.

Aldeña da Ghrela
n'a hai mais adevertida,
a carretera na entrada
e estación na saída.

Mira como llueve, llueve,
mira como va lloviendo,
mira como llueve, llueve,
aghua del cielo cayendo.

Ai, que alta vai la luna,
tan alta nunca la vin,
mais alta la puxo Dios
la fortuna para min.